

MIELŐTT FELSZÁLL A KÖD J.V. CONNEY

Bevágom Berakom a laptopom a táskába, és átvágok az üres irodán. Ellenőrzöm, hogy minden ablak be legyen van-e zárva, leoltogatom a lámpákat, majd kifele menet még bekapcsolom a riasztót, mielőtt bezárom az ajtót.

Este nyolc óra. Másoknak ez a túlórázás netovábbja, én viszont örülök, hogy hamar végeztem. Megnyomom a lift hívógombját a liften, és szinte abban a pillanatban megcsörren a mobilom. A kijelzőre pillantva az örömöm azonnal elszáll.

– Van programod estére?

Bárki más kérdezné, azt gondolnám, randizni akar, de most nem erről van szó.

A kérdés költői, és a főnököm, Iván már azelőtt tudja a választ, hogy feltette volna. Van. Egész éjjel dolgozni fogunk.

Ez van, az én munkám már csak ilyen. Megesalás, félrelépő férjek, hűtlen feleségek, a megcsalás ez az én specialitásom. Magánnyomozó vagyok. Izgalmasan hangzik? Nem mindig az. A munkám nagy része abból áll, hogy a Facebookot böngésem, vagy óráig ülök a kocsiban, és képeket meg videókat készítek. Csupa rutin-feladat, dögunalom. Ráadásul időben kiszámíthatatlan, és nem ritka, hogy éjszakáznomunka kell. Nem mindenki munkaidőben lép félre, bár szép számmal akadnak olyanok is.

És hogy miért vagyok mégis itt? A bűnügyek miatt.

A bűnügyekkel persze Iván foglalkozik, és csak azokat hajlandó bevonni, akik idézem: „bizonyítottak és megérdemlik”. Vagyis senkit. Legalábbis mostanáig.

Szükségem van a segítségedre. Iván szavaitól nagyot dobban a szívem, és megszorítom a telefont.

Végre. El sem hiszem, hogy ennyi idő után lehetőséget kapok egy olyan ügyben részt venni, ahol amelyben a rendőrség munkáját segítjük. Vagy ahogy Iván fogalmazni szokott: megoldjuk helyettük. Hát igen, a zsarukról nincs túl jó véleménye.

A hívása azonban nem csak ezért lep meg. Van valami a hangjában, amit nem tudok hová tenni.

Valami tőle teljesen szokatlan feszültség. *Indulj, a részleteket majd itt elmondom.*

A taxi már az irodaház mélygarázsában vár. Iván tudta, hogy nem fogok nemet mondani.

Beülök a hátsó ülésre, majd megadom a címet: Vadvirág Gondozó Otthon.

Commented [Szerk1]: A bevágom-átvágok szóismétlés miatt javítottam.

Commented [Szerk2]: A "leoltogatom" azt a képet közvetíti, hogy egyesével lekapcsolgatja a lámpákat (az asztalokon?). De gondolom, csak lenyom két villanykapcsolót.

Commented [Szerk3]: Mivel a cselekvéssor precíz ember benyomását kelti, ezért javítottam.

Commented [Szerk4]: Valaminek a netovábbja inkább pozitív töltetű kifejezés, másra cserélném.

Commented [Szerk5]: A félrelépő férj, feleség már benne van a megcsalás fogalmában, ezért javítottam.

Commented [Szerk6]: Az olvasó nem tudja, hogy mennyi ideje vár erre a lehetőségre.

Commented [Szerk7]: A név alapján idősek otthonára gondoltam, de később kiderül, hogy nem az. Érdekes lehet elgondolkodni egy másik, pontosabb intézménynéven.

A kocsis lassan kigördül a mélygarázból, én pedig a mobilomba mélyedek ~~hangosan kotorászni kezdek a táskámban~~, hogy a taxis érzékelje, nincs kedvem beszélgetni, ~~majd a mobilomba mélyedek~~.

Fel kéne hívnom Márkot, de taxiban tilos telefonálnunk. Iván komolyan veszi a diszkréciót, és a taxisoknak nagyon meg tud eredni a nyelvük, ha megkeresik őket a pletykalapok, márpedig egyetlen kiszivárgott információmorzsa is a cég végét jelentené. Az igazat megvallva, taxiznunk se nagyon kéne, de lassan másfél éve nincs jogsim. Még most is görcsbe rándul a gyomrom, ha eszembe jut, hogy Iván simán kirúghatott volna. Kevesebbért is repültek már emberek a cégtől, de ha az ember épp-százyolcvannal száguld az üres Soroksári úton az éjszaka közepén, annak nyomós oka van. Olyankor az ember nem gondol a következményekre. Főleg, ha előtte még ivott is.

Jogsi nélkül ebben a szakmában elég nehéz dolgozni, de szerencsére Iván nem ostoba. Pontosan tudja, mekkora mázlija van velem, ezért kivételt tett. Onnaentőől kezdve viszont egyelőre maradt az unalmas irodai munka, legalábbis amíg újra nem vezethetek. Taxival embereket követni? Ilyen csak az amcsi filmekben van.

Annyi önkritikám azért van, hogy tudjam: a telefonálási tilalom betartását még én sem úsznáhatom meg, így csak egy gyors üzenetet küldök Márknak. Éjszakáznom kell, sajnálom. Annyiszor megírtam már ezt a szöveget, hogy be kellene állítanom automatikusra, de eddig még nem vitt rá a lélek. Elküldöm az sms-t, és várok. A válasz egy percen belül érkezik, és már azelőtt tudom, mi lesz benne, hogy felvillanna a kijelzőn. *Rendes tőled, akkor felhívom a szeretőmet*. Elmosolyodom. Márknak nincs szeretője. Vagyis, ha úgy nézzük, mégis van: én. Kinézek az ablakon.

Borongós ősz van, november közepe. Elhagyjuk a várost, és felkanyarodunk az autópályára. Alig van forgalom, a sötét úton csak a reflektorfényoszorók világítják meg időnként a kilométertáblákat. Az eső apró szemekben szitál, pont csak annyira, hogy szétkenje a koszt a szélvédőn. A taxis bosszúsán kapcsolgatja ki-be az ablaktörlőt.

A Google térkép szerint húsz perc, amíg odaérünk.

Nem mintha örülnék a jogisis történetnek, de az igazság az, hogy szeretek taxizni. Így legalább vezetés helyett is hasznosan tudom tölteni az időt.

Beírom a keresőbe az otthon nevét. Az első találat a honlap, de általában nem az az érdekes, ezért gyorsan tovább-görgetek. Néhány másodpercen belül találok egy cikket a Nagy Porban, amely szerint a Vadvirág egy kizárólag a felső tízezer számára üzemeltetett megfizethető, luxus körülményeket biztosító magánpszichiátria.

Commented [Szerk8]: Ez túlzásnak érződik: ha nem is a végét jelentené, de a jóhírét mindenképpen veszélyezteti.

Commented [Szerk9]: Érdekes, hogy a kirúgás gondolatára ugrik össze a gyomra, nem az emlék miatt.

Commented [Szerk10]: Ennyit mondatott volna a telefonban is, attól még az ügyről nem szivárgott volna ki semmi.

Commented [Szerk11]: Ez egy nagyon kifejező mondat, sokat elárul a karakterről.

Commented [Szerk12]: Tetszik ez az újságcím. 😊

A Nagy Por az egyik leghírhedtebb pletykalap a városban, és mindent, amit írnak, fenntartással kell kezelni, ez az információ azonban most mégsem lep meg. Megszoktam már, hogy az ügyfeleink üzletemberek, topmenedzserek, celebek, de akadnak köztük szép számmal politikusok is. Szóval nagyjából bárki, akinek pénze van. A-Egy magándetektív nem olcsó multság, és akkor enyhén fogalmaztam. Ráadásul Iván a legjobbak közé tartozik, és igencsak megkéri a munkaz árát. A pénzből mondjuk nem sokat látok, Iván Lexusán, Rolexén és márkás ruháin kívül. Legalábbis egyelőre. De hosszú távon gondolkodom, és hiszem, hogy ha a legjobbtól tanulok, az kifizetődő lesz, amikor majd megnyitom a saját praxisom.

Nem mintha annyira szükségem lenne a pénzre. Márknak elég jó megy.

Oké, nem fogok szerénykedni, Márk tényleg piszkosul gazdag, de az önérzetem nem engedi, hogy erre alapozzak. Elvégre huszonegyedik századi, önálló nő vagyok, vagy mi.

Arra leszek figyelmes, hogy lassítani kezdünk, pedig még javában az autópályán vagyunk, és ahogy kinézek az ablakon, meglátom az okát. A köd olyan sűrű, hogy alig látni az utat. Remek.

Iván nem lesz elragadtatva, ha túl sokára érkezem meg.

Megírom neki, hogy késni fogok, majd visszatérek a Vadvirág honlapjához. Elolvasom a rövid „Rólunk” fülben szereplő köszöntőt, aztán megnyitom a galériát.

Az otthon egy csodaszép, tizenkilencedik századi villaépületben található, amelyhez a honlap szerint egy több hektáros birtok tartozik. A képek valamikor kora ősszel készülhettek, mert az épület oldalát-falát vörös levelű vadszőlő futja be, a kúria felé vezető utat pedig sárguló lombú gesztenyefák szegélyezik.

Az egész annyira szép, hogy szinte már kedvem lenne befeküdni. Úgy két hét alatt talán még ki is tudnám magam pihenni. Vajon mennyibe kerülhet egy éjszaka? Rákattintok az „Árak” menüpontra, de csak egyéni ajánlatot tudnék kérni. Jellemző. A bulvársajtó azonnal lecsapna rá, ha kiírnák az árakat.

Hirtelen egy sms jelenik meg a képernyőm felső részében. Iván írt:

201-es szoba. Siess.

Könnyű azt mondani. Felfelé húzom az ujjam a kijelzőn, és az sms eltűnik.

Megnyitok egy másik fület a Vadvirág honlapján, amelyben a megnyitóról készült egyetlen kép látható. Legalább ötven ember ácsorog az épület előtt, többnyire férfiak, arcukon erőltetett mosollyal. Annyira beállított az egész, hogy az már fáj. Két ujjal felnagyítom a képernyőt.

Középen felismerem az igazgatót, akinek az képe-arca a köszöntőben is megjelent, a mellette álló férfi láttán pedig önkéntelenül is mosolyognom kell.

Commented [Szerk13]: Helyi/városi pletykalap tudomásom szerint nem létezik Magyarországon, csak országos. Így viszont felvetődik a kérdés, hogy milyen városban járunk? Az autópálya miatt én Budapestre gondoltam korábban.

Commented [Szerk14]: A magánegészségügyi intézmények egyébként általában feltüntetik az árakat a honlapjukon.

Commented [Szerk15]: Nagyon részletes a cselekvésleírás, de eddig még nem történt semmi izgalmas. Az olvasó lassan elveszíti az érdeklődését.

Commented [Szerk16]: Mivel az előző mondatba betettem a kép szót, ezért itt átírtam, hogy ne legyen szóismétlés.

Nem is ő lenne, ha pont ebből maradt volna ki. Iván tényleg mindenhol ott van, ahol pénzt lehet szimatolni. Az igazgató másik oldalán a polgármester áll, de egy-két politikuson kívül úgy tűnik, senki mást nem ismerek.

A taxi végre lekanyarodik az autópályáról, és hamarosan egy hatalmas vaskapun hajtunk be, majd egy alig kivilágított épület elé parkolunk. Negyven perc.

Átnyújtom a taxisnak a céges kártyát, amivel ilyenkor fizetni szoktamek, majd felsietek egy kopott kőlépcsőn.

Az épület ajtaja nyitva.

Lenyomom a levél formájú vaskilincset, és benyitok.

A folyosón félhomály van, egyedül a végéről szűrődik ki élesebb fény. Gyanítom, ez lesz a 201-es szoba, ezért végig-sietek néhány zárt ajtó mellett, és kopogás nélkül belépek.

Iván már ott van. Fekete sportzakót, indigókék farmert és fehér inget visel. Nem tudom, hogy csinálja, de mindig úgy néz ki, mintha éppen most vette volna elő a frissen mosott és vasalt ruhákat a szekrényből. Még egy ilyen éjszakai riasztás után is szinte érzem a levendulás öblítő illatát. Mondjuk úgy könnyű jól kinézni, ha a feleséged nem dolgozik. Vajon milyen lehet, ha nincs más dolgod, mint a férjedet és a kölykeidet gondozni? Valószínűleg sosem tudom meg! – Végre! – mondja, mikor meglát.

Az arca még ilyenkor novemberben is napbarnított, amitől jóval fiatalabbnak néz ki, mint egy átlag hatvankét éves. Csak pár napja jött haza a Seychelle-szigetéről, ahol a feleségével és egy másik házaspárral telet. A másik házaspár férfi tagja egy ismert üzletember, és nem mellesleg az ügyfelünk, de ez utóbbi tény a felesége nem tudja róla. Nem tudom, akarnám-e a szabadidőmet az ügyfeleinkkel tölteni, de Iván elképesztően jó abban, hogy szorosra fűzze a szálakat a kliensekkel.

Egy magas, kopaszodó férfi áll mellette, és bár még sosem találkoztunk, a honlapról felismerem: Dr. Magyar Kornél, pszichiáter.

A Vadvirág egy pszichiátriai betegeket gondozó magánkórházlánc legpatinásabb intézménye, és a férfi amellet, hogy ezt az intézményt vezeti, a cégcsoport vezérigazgatója. Rövidre nyírt, sötétszürke haja van, és kemény vonásai, akár egy katonának. Barátságatlanul mér végig, ahogy Iván bemutat neki, majd kimért udvariassággal biccent:

– Kisasszony.

A szobában rajtuk kívül még ketten vannak. Egy ápoló és egy húsz év körüli lány, utóbbi azonban nincs olyan állapotban, hogy beszélni tudnájak vele.

Kábán ül egy széken, miközben az ápoló lassan végez a nyaka körüli kötéssel. Még éppen látom ahogy aA kötészert alsóbb rétegein már átszivárogt a vér.

Commented [Szerk17]: Ez inkább szokatlan és figyelemfelkeltő, hogy egy magánnyomozó ott van egy pszichiátriai intézmény megnyitóján.

Commented [Szerk18]: A kód miatti késésnek nincs hatása a cselekményre, így nincs értelme beletenni.

Commented [Szerk19]: Furcsa, hogy a bejárat közvetlenül a szobák folyosójára nyílik. Valószínűbb, hogy van egy előtér portával, recepcióval.

Commented [Szerk20]: Ez picit leegyszerűsítő megoldás, hogy ahol fény van, az a 201-es szoba. Másrészt irreális, hogy csak úgy besétál.

Commented [Szerk21]: Ez nem tiszta, hogy az éjszakai riasztás hogy függ össze az öblítőillattal.

Commented [Szerk22]: Ez így ebben a formában elég degradáló vélemény. Egyébként meg ő is kipróbálhatná, ha akarná, hiszen említette, hogy Márk nagyon gazdag.

Commented [Szerk23]: Ebben a bekezdésben nagyon elmerülünk az ide nem illő részletekben. Az olvasó arra kíváncsi, hogy mi vagy ki van még a szobában.

Commented [Szerk24]: Szintén időhúzó részletek, látszólag egyáltalán nem tartoznak a mostani szituációhoz.

Commented [Szerk25]: Ez az infó lényegében már elhangzott korábban.

Iván felém fordul.

– Tudod, ki ez?

Bólintok. Igazából nincs olyan ember, aki ne tudná, feltéve, hogy az elmúlt három évet nem internet nélkül töltötte egy barlangban.

Persze ~~már~~-alig hasonlít a régi önmagára, és nem csak a sebei miatt. A pszichiátriai kezelés láthatóan megviselte. A bőre szürke, a szemei tászkásak. Egykoron koromfekete haja most festetlen, és sötétbarnás-szürkés tincsei ápolatlanul tapadnak rá izzadt koponyájára. Karján kék és lila foltok éktelenkednek. Az arca beesett és sápadt, nyoma sincs rajta annak az egészséges piros színnek, ami a róla készült képeken három éve bejárta a sajtót.

Piroska. Csak így emlegették. Az igazi nevére már nem emlékszem.

Érdekesen indul a történet, és ez az ügyes horgoknak köszönhető, amelyekből jó pár található a szövegrészlet első felében. Történt valami a főhős nő múltjában, aminek köze van ahhoz, hogy ittasan száguldozott a városban, és elvették a jogosítványát. Ráadásul a főnöke ennek ellenére nem rúgta ki, mert van valami, ami értékes munkaerővé teszi. Az előbbi különösen figyelemfelkeltő, mert a főhősnőt olyannak ismerjük meg, aki szereti a munkáját, és jó is benne. És most lehetőséget kap arra, hogy részt vegyen egy „valódi” bűntény felgöngyölítésében.

A kezdés azt sugallja, hogy ez egy krimi, amiben a nyomozónővel fogunk felderíteni egy bűnesetet. Ehhez szükséges, hogy már az első oldalakon felépüljön az olvasó és a főszereplő közötti kapcsolat. Ez garantálja, hogy kíváncsi leszünk a fejleményekre, és a főhőssel együtt akarjuk végigcsinálni a nyomozást. Azonban eddig elég keveset tudunk meg róla, ám annál többet a főnökéről. Ennek lehet dramaturgiai oka, amely jelzi, hogy Iván fontos szereplője lesz a későbbi cselekménynek, de ha a nyomozónő a főhősünk, akkor a fókusznak egyértelműen az ő karakterén kell lennie.

A karakter egyébként távoli marad az olvasó számára. Ennek oka a narratív távolságban keresendő. Azt megtudjuk, hogy a főszereplő örül a feladatnak, hiszen érdeklik a bűnügyek, nem okoz neki gondot az sem, hogy a magánélete emiatt háttérbe szorul. Az E/1-es elbeszélői hang azonban elég semleges, egy pici cinizmus érezhető benne, de nem igazán rántja be az olvasót. Testérzetek elvértve találhatók a szövegben, pedig ezek segítenének közelebb hozni a karaktert. Az ittas vezetés a múltjában fontos eseménynek érződik, de csupán tényszerű közlés marad, a megkönnyebbülésen kívül (kirúgás elkerülése) semmilyen érzélem nem kapcsolódik hozzá. Így az olvasó is érdektelen marad.

Természetesen lehet szándékos írói döntés a távoli narratíva, és akkor inkább rejtélyközpontú lesz a szöveg, mint karakterközpontú. De ennek ellentmond, hogy az első tízezer leütésben semmit sem tudunk meg a rejtélyről, még a valós alaphelyzetig sem jutunk el. Bár a főnöke telefonhívása szokatlan, de aztán jön egy hosszú taxizás, amely alatt a telefonját böngészi, és itt leül a szöveg. Nagyobb mennyiségű információt kapunk a pszichiátriáról, Iván karakterének háttéréről, de ezek pillanatnyilag nem annyira releváns infók, így érdemes megfontolni, hogy tényleg ilyen részletezettséggel kell-e őket megosztani az olvasóval már az első oldalakon. Javaslatom szerint ezek eltolhatóak későbbre, nem kell mindent azonnal megmagyarázni. Jelenleg szinte csak az információátadásról szól ez a pár oldal, de érdemes lenne más funkcióval is felruházni.

Commented [Szerk26]: Még ha kába is a lány, azért valószínűleg hallja, ami körülötte történik. Ennek fényében megkérdőjelezhető, hogy mennyire etikus a jelenlétében úgy beszélni róla, mintha ott sem lenne.

Commented [Szerk27]: A sápadtság üti egymást a korábban említett szürke bőrrel.

Ilyen funkció lehet az atmoszférateremtés. Ehhez nem kell semmilyen fizikai történet, viszont remek eszköz az olvasó figyelmének megragadására. Például amikor leszállt a köd az autópályán, ott arra számítottam (már csak a cím miatt is), hogy a szöveg végre belemerül egy feszültebb hangulatba. A köd miatti késésnek azonban nincs funkciója. (Ha a ködöt mégis meg kell említeni a későbbiek miatt, akkor hangulatteremtő elemként bekerülhet – a késelem felhozása nélkül.) Vagy a pszichiátria épületében is rejlik lehetőség az atmoszférateremtő leírásra. Meglátásom szerint ezek fontosabb részletek a történet ezen pontján, mint Iván legutóbbi nyaralása, és ráadásként a karakterábrázoláshoz is hozzátesznek. Az atmoszférateremtéssel ugyanis feltárható a főhős és környezetének viszonya is.

Szembetűnő a szövegben a részletekbe menő cselekvésleírás. Ez is lehet a karakterábrázolás része, vagyis amikor a cselekvéssor aprólékos bemutatása a karakter jelleméről árulkodik. Ahhoz azonban ezek túl hétköznapi momentumok. Valamint lehet feszültségkeltő eszköz is, de itt nem válik azzá.

Valószínűsítem, hogy most jönnek majd az izgalmas részek a regényben 😊, azonban fontos, hogy már az elején megragadjuk az olvasó érdeklődését. Ha a történet alakulása szerint nem lehetséges, hogy egy ütős jelenettel kezdjünk, attól még az atmoszférateremtéssel tudunk olyan feszültséget teremteni, amely képes az olvasó figyelmének fenntartására. Ez a krimi zsánerénél alapvető fontosságú, csakúgy, mint az információk megfelelő időben történő átadása. Az elején szorítkozzunk a legszükségesebbekre, de adagoljuk úgy, hogy az olvasó kíváncsi legyen a többire is. A szöveg egyébként gördülékeny, kellemesen olvasható, és a kezdés izgalmas lehetőségeket rejt magában.

Köszönöm, hogy olvashattam, további örömteli írást kívánok!

Szabó Ildikó